

Ad. Ms 1113, D6, št. 17

Lopa

Zofka Demetrović,
pisateljica,

Zagreb

Pantovčak 1

28. VI. 1926

17

Ms 1113
NARODNA IN UNIVERZITETNA KNJIŽNICA
LJUBLJANA
26. 5. 17

Draga moja Zofka!

Kako je s Teboj? Na moje pismo mi nisi nič odgovorila ali sporočila. Šeš se ne bi bala, da ti bi bil moj obisk neljub, bi Te rada obiskala. Češih pride kolo človeku ob zelo neprijetnem času. Na vrata nam bi bi rada povedala, da sem ti v vsem obsevu na samolazu, samo sporoči mi, kaj morem narediti in Te dobiti.

Lice je pa čudno: ne morem ujeti, da se ti je res to pripetilo in, vedno si pravim: kajalo se ti je, ne pa da ti je ona pisala. Če ji pa res? Potem se mi zdi od vseh, da ti nisem blizu, da ti v ničemer nisem v pomoč.

Ali mi, kaj mi učimsk postaja
na misel? Da je Looja bolne
morda samo oslabelost sled
prestrah dijete. Pomalo je, pa
ti slabi organem in predvsem
kotkarijem se izpolni obsepta, ni,
mam vse velikih učnih napravov,
o katerih sem ti bila pisala; samo
Tad in tam kak spomin, a vedlej
tedaj, kadar se zapuščam. Pa skle,
pam po sebi na to, čev: preskušiti
so te zdravniške dravnore, nehalu
si jubi vrsto krepkejše tonno in
kako si oslabeča. Na vrak način
ti bilo potrebno, da ti govore
in se dala preskušati po kakem zdrav
mten, da kakerega bi imela popolno
zdravje. To je glavno: če imam
k zdravniku, moram imeti, da mi
je ilovičko blizu, moram vedeti,

da je to ne le zdravniški uporoben
ilovič, ampak tudi plemenit moč,
na čegar besedi se morem tako za
nesti, kakor na besedi iloviča, ki
ti mi bil naj bližji, nje očeta. Njega
beseda mi je evangelij, daje mi novo
moč, zdravje! Zdravniki morajo biti
duhovniki - čudodelci! Jan vitno
veliko delim na primarija dr. Janku
ta. Saj mi ni holi ne zapise drugega
rejo jod z želatino, ki ga mi
ne jemljem, ampak ^{vedno} prava se
okrepijo! Ali o Looja ponovno
osebno kakega specialista? Na nek
način lebo, da čisto novs rusov
pisane graditi svoje zdravje, in za
to potrebujeta arhitekta - inoksa, ta,
zdravnika - perzjalov. Ne odlašaj
nič.

Spominjam se, kako lepa si sedela
govorila o svojem moju, spominjam
se, da si bila ujezvo čast na ju,
naški način, spominjam se, kako
sreča si se čutila v ujezvoem žarolu,
kako besprogojor si mu zapalov.
Vem, da sta pretrudov skopaj velike,
uodine me, badi si leatse. Badi si na,
dostne - - kje je sedaj vse to? Kaj
je moglo potopiti te veri duh
kako pomembnih Gidi? Zame so ta
nerazumljive ugankse. Razumela bi
konino, da se moški izirvi bod in
sam zgolj spolno, kec um je menda
dana katov narava; toda da moji
porabi svojo čeno, s katero ga ven
dov vese toliko duševnih in moral
nih veri, s katero sta naukna ne
kako zrada skopaj po sven in uodi,
sta eden v duoh in dva v enem -
lega ne razumem, to se mi zdi
gorostavno, protinaturalno. Če se ne

2.

more ducjati, naj bi lajno govil,
a svoji veri naj bi ostal ostanki
soprog, svoji drugim skaben oči in
razistnik. Tako je bilo dolej po slav
moralni. Ni bila idealna, a vsaj na,
kavno, človeško. Koper u godi vedaj
moraji panchati vse človeške veri
in duševna se mora uarobeli v atome.
Tepharice ugojajo obolanku duševni,
to je preoblikovno udompepa duševni,
nega uoda, ki je poznal čenke &
doma.

Pengacé pa - - Ali si vitala, kar je
o teji faburijevi uapicala v Z. J. "Bala
Hoceraijeva? Primeru s Sibaj je glo,
boker pogodila. Ali panna aschiv
tejo? Kakino bedna uoda & sin,
skoga skatvica! Turija, uobla svojih
Gidi je. Peve, uoda, pomura pocoda
- za boro puchvano. A njen brat,
kateremu blapenje, je uarnatelj
na čelenuški direktorji, uouenjen.
Hočem reči, da so na vodu Gidje,
ki se uoboli nivo uicelar puzjeli

od življenja. Če ti žive in dan za
dnem dopimainje skupnosti izbe,
vdano in brez bozba, nora ineti
življenje se drug rindsel. Na arak
način nam pogled nanje poudkene
v novo luč naše lastno življenje.

Ti, ljuba Sofka, si bila bolikim
nehaj najljubega, najvrednejšega, za.
velika si bolikto me v vnapotje in
dobrota, da moraš konius postati tu,
di na ranočevanje - se zaradi ranočevja
v spletnosti. Resilna bi bila drugače
karlita med usodo svik in drugih.
Ali se ti ne zdi tako? Tu konius je
življenje ob sebi nehaj velikega in
ranta predpovna in voljencev. Samo
vbolari se, draga!

Ali mi moreš in hoješ postati
vraj par urtic ropet, da kon vedla,
kako je v Teboj? Posim, drag!

Od sva

Tvoja

stara

Franka

Lj. 28. VII. 1926.

